

Slags Ting. Naar man altsaa ikke lægger Hovedvægten paa de almindelige Bestemmelser, men paa Undtagelserne, som ere satte ind og maa være satte ind i Loven af Hensyn til de bestaaende Sygekasser, da Loven traadte i Kraft, saa kan der gives Anerkendelse, og til Overflod er det sket, en Vaabenbrødreforenings Sygekasse har faaet Anerkendelse. Jeg kender i det mindste en saadan Vaabenbrødreforening, hvis Sygekasse er anerkendt, uagtet den har bemidlede Medlemmer og vistnok heller ikke strengt har overholdt Grænserne, og den faar et aarligt Tilskud af Statskassen af c. 4,000 Kr. Hvad der har kunnet lade sig gøre den Gang, maa ogsaa kunne lade sig gøre endnu. Jeg indrømmer, at det var før den nuværende Indenrigsminister, men det var under den selvsamme Sygekasseinspektør, vi nu have, og han maa altsaa den Gang have set bort fra de almindelige Regler for de nyoprettede Sygekasser og have lagt Hovedvægten paa Undtagelserne, medens han nu strengt holder paa de almindelige Regler og ser ganske bort fra Undtagelserne.

Men hvis man nu endelig mener, at man ikke kan give Sygekasserne Anerkendelse eller Tilskud direkte i Henhold til Sygekasseloven, saa kan man jo vælge en anden Form. Det kommer mindre an paa Formen, Hovedsagen er, at de faa Pengene. Jeg kan ikke se, at hverken Sygekasseloven eller nogen som helst anden Lov lægger Hindringer i Vejen for at indsatte en Bevilling paa Finansloven og derved give dem et Tilskud i Lighed med det, de anerkendte Sygekasser kunne faa i Forhold til de ubemidlede Medlemmer, de have, og paa den bestemte Betingelse, at Tilskuddet kun anvendes til Fordel for de ubemidlede Medlemmer i Form af forhøjede Sygepenge og Dagpenge.

Den højtærede Indenrigsminister mener, at denne Form vil volde saa mange praktiske Vanskeligheder. For det første med Hensyn til Kontrollen. Ministeren mener, at der vanskelig kan føres en effektiv Kontrol. Nu mener jeg, at naar Foreningerne kunne føre effektiv Kontrol med Medlemmernes egne Midler og med Kassens Midler i det hele taget, saa kunde man ogsaa nok overlade dem at forvalte det Tilskud, som Staten giver. Men Kontrollen er saa effektiv, som den efter min Mening kan være. Foreningen har en Overbestyrelse af 5 Medlemmer, som bo trindt omkring, og dernæst har den en Sognekasserer i hvert enkelt Sogn, naar der blot er 3 Medlemmer, og jeg skulde

mene, at en Sognekasserer nok maa kunne kontrollere 3—4—5 Medlemmer. Med Hensyn til Kontrollen med, at der kun er ubemidlede Medlemmer i Foreningen, saa mener jeg, at denne Kontrol maa kunne føres af det samme lokale Sygekassenævns, som der er for de anerkendte Sygekasser. Det bliver kun i ganske enkelte Tilfælde...

Formanden: Jeg maa gentage min Advarsel mod at gaa i Detailler, som vil være paa deres Plads, naar Sygekassespørgsmaalet foreligger, men ikke ved denne Lejlighed.

J. Nielsen: Jeg kan ikke komme til at tale om dem ved andre Lejligheder, men jeg er for øvrigt snart færdig. Jeg synes ogsaa, at jeg taler kun lidt om Sygekasser, men derimod om Tilskud til Vaabenbrødreforeningerne, og det Spørgsmaal har jeg draget frem, og det mente jeg at være berettiget til. Med Hensyn til Følgerne, saa er det vistnok særlig Sygekassenævnet, som er bange for dem. Ministeren udtalte, at Sygekassenævnet havde henledet Opmærksomheden paa det urimelige i, naar man vilde begynde at yde Sygekassetilskud til andre end Sygekasser, da at stoppe op ved visse Foreninger saaledes som f. Eks. Forsvarsbrødrene. Jeg maa her allerførst bestemt hævde, at jeg har ikke talt om nogen som helst andre Foreninger end Sygekasserne. Den Forening, som jeg særlig har talt om, har været oprettet og virket som Sygekasse i ca. 50 Aar, den er oprettet med det Formaal at være Sygekasse og ved Siden deraf Begravelseskasse, men det kan jo dog ikke forhindre, at den bliver anerkendt. Og hvad det angaar, at alle andre Foreninger ogsaa kunne komme og forlange Statstilskud, saa synes jeg, at denne Frygt er noget ugrundet, alene af den Grund, at de fleste andre Foreninger allerede ere komne og have krævet at faa Statstilskud. Der er snart ikke en Forening her til Lands, som i sine Vedtægters § 1 angiver, at dens Formaal strejfer ind paa et human eller almennyttigt Omraade, uden at den straks søger og i mange Tilfælde virkelig faar Statstilskud. I den Henseende tror jeg ikke, at man behøver at nære Frygt, men jeg kan ikke indse, at nogen Forening, der ikke virker som Sygekasse, kan tage Anledning af, at vi anerkende disse Sygekasser, til at komme og forlange Tilskud fra Staten.

Jeg har følt mig forpligtet til at drage